

Tre maneter på vei til festen "Under havet"

Romløsning i "Tombstone City"

Jostein Gundersen, Finn Tore Linahl og Kristian Solheim som kvartett i "Cruise 1928"

Tekstilbaletten klar til framføring av Svanesjøen

"Fest som metode"

Tilbakeblikk på fantastiske fester på BKHS/SHKD på 1980 og 1990 tallet

Fra festbordet til "Peter den stores fødselsdag"

Laila Kongsvold, fra festen "I den 7 himmel"

Forord

I denne lille dokumentasjonen av en festglad periode på 1980 og 1990 tallet, legges det i begrenset grad opp til å analysere hvorfor festene oppsto og forsvant. Viktigere er det å gi et innblikk i det som faktisk hendte på Bergens kunsthåndverkskole og på samme institusjon som flere ganger skiftet navn i dette tidsrommet til Statens høyskole for kunsthåndverk og design og senere Kunsthøgskolen i Bergen.

En viktig grunn til måten festene tok form på kan tilskrives det spesielle faglige nivået på skolen i denne perioden. Undervisningen var mangfoldig, preget av både kurs basert på faglig kunnskap, kombinert med friere oppgaver med eksperimentering og søking etter nye uttrykk og erkjennelser. Nettopp denne kombinasjonen av å kunne - kombinert med å ville, ga kreativitet og gjennomføringskraft i hele skolemiljøet. Dette preget også festene.

Det som presenteres forteller ikke alt. Presentasjonen gir et innblikk i det vi har samlet inn av bilder og det vi faktisk var med på av fellesarrangement. Om noe savnes er det fordi vi enten ikke deltok eller ikke har funnet billedokumentasjon. Vi tar derfor noen forbehold.

Vi vil takke alle tidligere studenter som har bidratt med bilder og ikke minst med hjelp til å identifisere personene og gi tillatelse til å publisere bildene. Dere har vært til stor hjelp, og ikke minst en flott kontakt tilbake til en tid med felles opplevelser.

Vi har alle sammen gjort så godt vi kan, men ser ikke bort fra det kan være feil i både personnavn kreditering av fotografer. Om noen mener å avdekke feil, ber vi om at dette blir meldt til:
rolf.af@designfellesskapet.no
så skal vi rette dette.

Likedan vil vi sette pris på om noen har bilder eller annen dokumentasjon fra festene som burde være med. Send dette til e-postadressen over.

Bergen høsten 2024

*Grete Smedal, Lise Finne,
Christian Jensen, Rolf Hermansen*

Fest og festbyen Bergen

Ordet fest forbinder de fleste med løssluppen og uforpliktende glede og moro, ofte med et visst omfang av alkohol. "Å ha seg en fest", gjenspeiler vel nettopp på det siste.

Selve ordet "Fest" har vi og de fleste andre europeiske språk fra det latinske ordet **fas** (= hellig, ukrenkelig). I romertiden var fester offentlige begivenheter og ingen privatsak. Fest til ære for guder kunne vare en hel uke, som for eksempel Saturnalia midtvinters, for guden Saturn.

Kunstsamleren og finansmannen Rolf Stenersen var en kar som hadde sans både for både kunst, fester og ikke minst for Bergen.

Stenersen deltok blant annet på en fest i Håkonshallen der teaterpersonligheten Anne Gullestad feieret sine 50 år, med spirituelle taler, sanger og mye underholdning. Etter festen skrev han et artig essay med tittelen:

«Om å være på fest i Bergen».
Han innleder med:

«Når Oslo, en gang i framtiden, sklir ut på kvikkleire i Oslofjorden, og Bergen igjen blir Norges hovedstad, vil nasjonen få en fornyet festkultur».

Og så kommenterer han talene med en skarpsindig observasjon:

"Alle som snakket landsmål, snakket om Anne Gullestad og det hun hadde utrettet, mens alle som snakket begensk snakket om Bergen og bergenserne».

En ting er i alle fall sikkert: det er gode og solide tradisjoner for festligheter i denne byen.

Fest og moro er ikke å kimse av. Piet Hein sier noe viktig om dette i et av sine Kumbels gruk:

«Den som kun tar spøk for spøk og alvor kun alvorligt, han og hun har faktisk fattet begge deler dårlig.»

Utsnitt av portrett av Rolf Stenersen som ung, malt av Edvard Munch i 1925

I 1984 feirte Bergen kunsthåndverkskole 75 års jubileum i Håkonshallen, i beste bergenske tradisjon. Til stedet var alle studenter, lærere, inviterte gjester fra departementet og kulturinstitusjoner

Jon Å. Pettersen var en av kveldens viseverter
Foto: Grete Smedal

Alle studentene var hjertelig tilsdet, her ved Britt Guri Jonson, Marta Nerhus,, Helga Nerhus Aas

Fest som metode

Høsten 1985 kom det et sterkt studentinitiativ fra studentrådet på Bergen kunsthåndverkskole (BKHS). 4 studenter, ledet av Svein Erik Larsen, troppet opp på rektors kontor med ønske om å lage en årlig stor fest på skolen. Festene skulle både ha en sosial funksjon, men også inngå, på en eller annen måte, som en del av undervisningen. Et faglig tilsnitt skulle bidra til både høyere kvalitet og mer moro.

Det ble en interessant diskusjon om hvordan nettopp det siste kunne la seg implementere. Her var det aktuelt å skaffe et kunnskapsgrunnlag gjennom å undersøke ulike områder, for eksempel:

- en stilart
- en historisk epoke
- et begrep
- en tilstand
- en sjanger.

Det var nok å velge mellom for metodiske undersøkelser og kreativ utfoldelse.

Mesteparten av forberedelsene skulle skje på fritiden, men der det var naturlig, kunne også deler av prosjektet trekkes inn i undervisningen. Og ikke minst - en undervisningsdag måtte settes av til å gjøre rom og produker klar for selve rammen rundt festen.

En ting var studentene helt klar på; "dette skulle være et felles prosjekt for studenter og lærere".

Fester med tema og ramme oppsto ikke i et vakuum. Kunsthåndverkskolen hadde gjennom flere år arrangert flotte fester både i fellesskap mellom lærere og studenter, men også felles

temafester som "Kulturkvelden" med løsslupne kulturytringer og "Kakefesten", der all mat og bekledding og interiør skulle være i kakeform.

Like vel - det som skjedde i 1985 var noe nytt og mer omfattende. Vi kan godt si at det ble en helt ny dimensjon over både kreativitet og galskap.

Og nettopp i denne perioden, da skolen skulle omformes fra en form for yrkesskole til høgskole, var et slikt fellesskap viktig. Felles festprosjekt gikk parallelt med tøffe diskusjoner om tilpassing til et høgskolesystem som gav mange fordeler, men også stilte helt nye krav til både struktur og faglig innhold. Litt ovedrevet høytidelig kan vi si at "Fest som metode" var med på både å tenke nytt og å gi en mykere form til inngang i høgskoleverden.

Skolekoret i aksjon. Foran: Jorun Hanstvedt, Lilian Presthus, Ruth Bengtson, Grete Smedal, Sissel Calmeyer, Nina Erlandsen, Ellen Karin Mæhlum, Bak: NN, Rolf Hermansen, Jan Bruheim, H Knutsen, NN, Jon Pettersen. Foto: Ukjent

1981

«Kulturkveld»

Dette året ble det besluttet å starte kor på kunsthåndverkskolen. Til koret trengtes en dirigent som selvsagt måtte ha godtgjørelse for innsatsen. Kulturkvelden kom i stand for å skaffe midler til koret.

Mange spennende underholdningsinnslag så kveldens lys. Ett av de desidert mest kreative var en scene fra «Svanesjøen», der vi alle var «Back stage» i balletten. Her fikk vi se hvordan tekstilstudenter og lærere i ballettkostymer tøyde ut og gjorde seg klar til forestilling.

Så dundret Peter Tjsaikovskij sin berømte musikk ut med bravur og danserne forsvant ut i en lang rekke «ut på scenen». Vi så selvfølgelig ikke framføringen, men da sekvensen var over kom danserne tilbake med roser i hendene, tørket svette og forsvant ut igjen flere ganger for å motta stormende applaus og heiarop fra «salen» - som vi hørte, men ikke så. Musikk og applaus var innspilt på bånd.

"Tekstilballetten" på vei ut på scenen til hovedtema i musikken fra Svanesjøen. Foto Grete Smedal

"Frokost i det grønne" med Lise Finne, Gunna Thorsen og Grethe Hope. Foto: Grete Smedal

Oppvarming bak scenen der vi alle satt ... Foto: Grete Smedal

Sissel Calmeyer og Jon Pettersen i "Pas de deux" Foto: Grete Smedal

"Kaker" i utvalg. Foto: Grete Smedal

1982 «Kakefesten»

Her var Tekstilavdelingen, med Lise Finne og Jon Å. Pettersen sentrale i planleggingen av «Kakefest». All mat skulle være i «kakeform», enten det var brød, steikt i keramikkovnen, salat eller spaghetti bolognese i form av en fruktkake. Fantasifulle dekorasjoner med pepperkakehus og kakemenn i bånd.

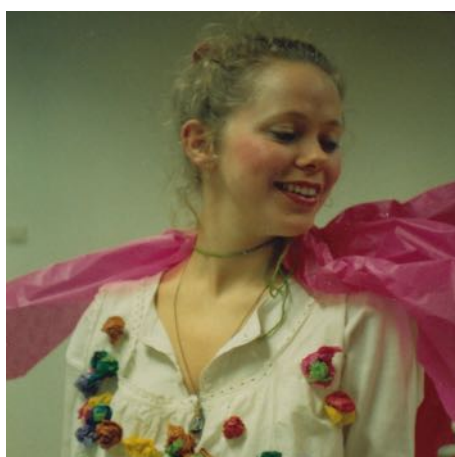
Koret framførte sitt innøvde nye program, iført «kake-almeluer» i gult og rosa. Og alle måtte iføre seg «søte» kostymer. Lengst ut i så måte dro et studentpar, der hun stilte toppløs med berlinerkranser på brystvortene og han med en banan og to plommer i skrittet utenpå joggebuksen.

Sissi Venset som rullekake. Foto Grete Smedal

Per Seim som kakemann. Foto Grete Smedal

Ingrid Aarset. Foto: Ukjent

Anne Devik som engelsk konfekt og Erling Dale
Foto: Grete Smedal

Rita Barstad, Aud Hunskaar, Kristin Faye. Foto Grete Smedal

Utsnitt av skolekoret. Foto: Ukjent

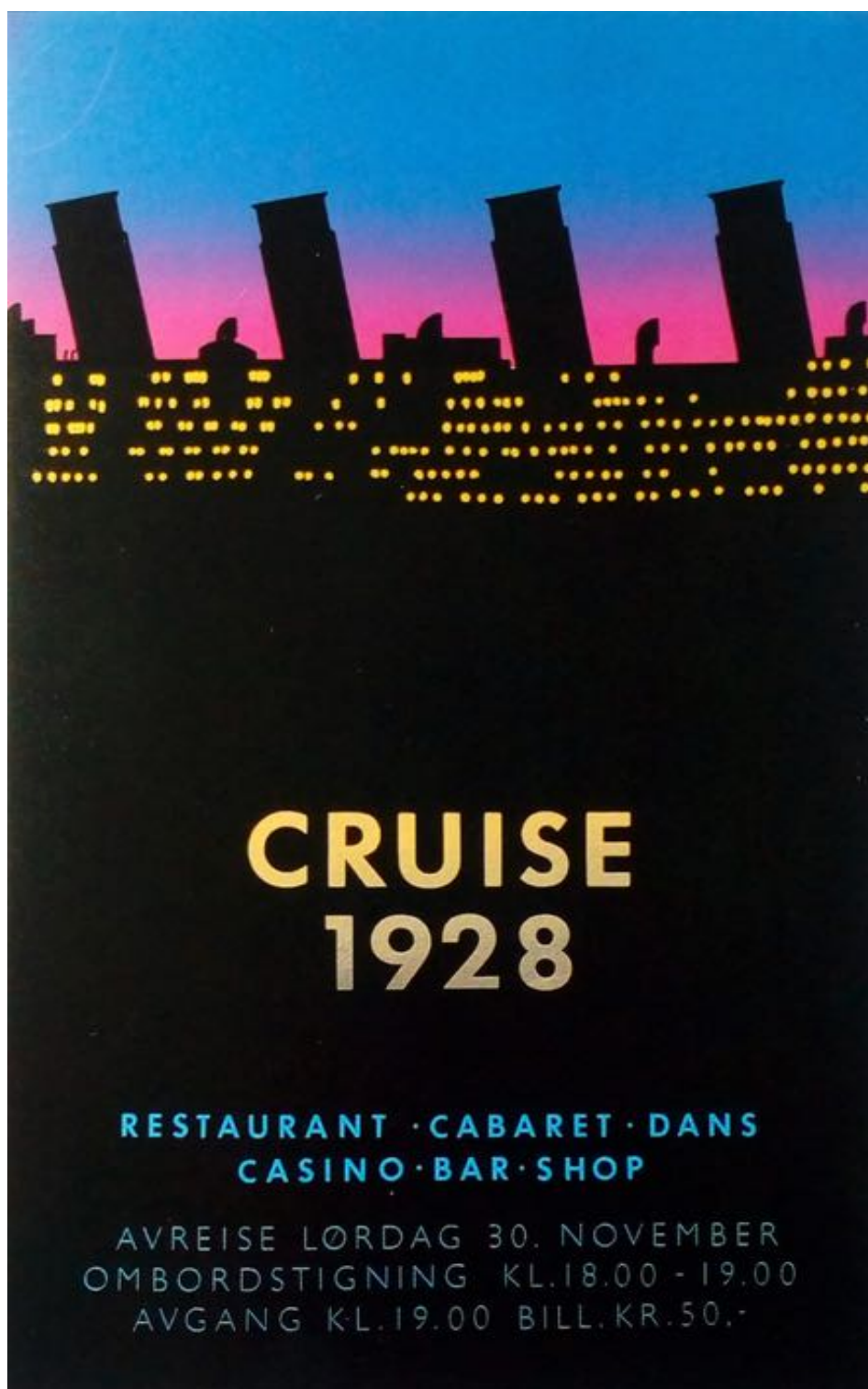
Liv Mildrid Gjernes, Ole Lislerud, Jon Rune Enge bak. Foto Grete Smedal

Fra øverst: Jon Pettersen, Ruben Husby Knutsen, Dag Hekne, Kjetil Berge, Ingrid ?, Christel Sverre, Eva Britt Rasmussen, Ingrid Aarseth, Nina Erlandsen, Grete Byrkjeland,, Ruth Bengtson, Jorunn Hanstvedt

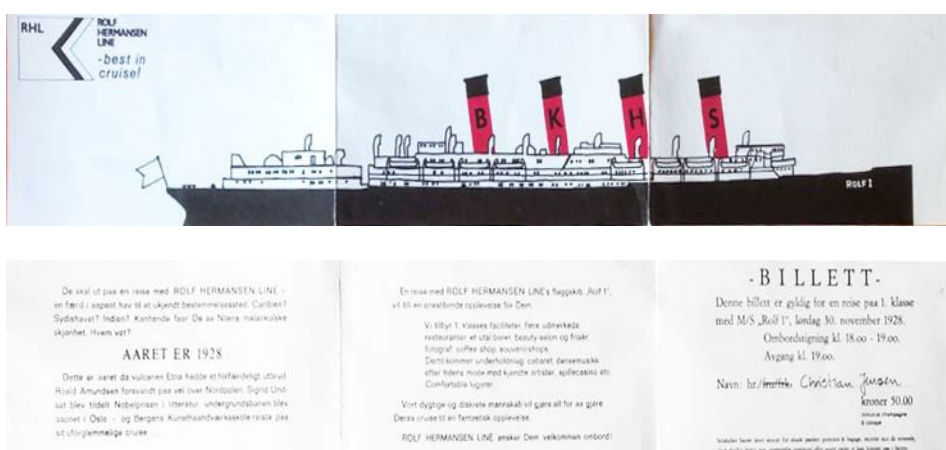

Nina Seim. Foto: Grete Smedal

1985
«Cruise 1928»

Grafisk design av plakat og billett: Svein Erik Larsen

Eva Helen Grøtan og Irene Lind,
Foto: Ukjent

Jutta Kapsberger serverer vekomstdrinker.
Foto: Grete Smedal

Etter at det var gitt grønt lys for en stor fest, med blant annet en fri undervisningsdag til forberedelser, kom delegasjonen tilbake med forslag om at hele skolen skulle bygges om til et cruiseskip og festen skulle ha tittelen «Cruise 1928». Absolutt alle skulle bidra - også lærerne, både i planlegging og underholdning. Fredagen før festdagen ble derfor frigitt fra vanlig undervisning.

Studietiden er kostbar og kan ikke sløses bort i fjas. Dette var noe helt nytt, og på ledermøte ble det informert om saken som en orienterings-sak.

Det ble en storslagen affære, med skolen bygget om til linjeskip á la 1928.

I bakgården til i Strømgaten 1 er der et enetasjes utbygg som inneholder toaletter. Fra Bergen havnevesen ble det lånt inn en svær landgang som ble reist opp til taket på toalettene. Derfra gikk entre gjennom et tilgjengelig stort vinduet inn til 2 etasje. Eksklusive billetter var produsert av rederiet BKHS. Billettkontroll og orientering om turen og programmet ble gitt av en elskverdig purser sammen med like elskverdig servert velkostdriker.

Toril Brosten, Signe Aarhus, Gunvor Isen, Anne Sæland, Lise Sand?, Gunvor Olsen, Anita Øquist, Gunnar Thorsen, Grete Hope, Jürg Kilian, Elisabeth Irgens, Erik Gjerdem, Helene Johannesen, Kristian Solheim

Ukjent og Kjetil Berge. Foto: Svein Erik Larsen

Grete Smedal som passasjer og Sten Henrikson som skipslege. Foto Svein Erik Larsen

NN, Eli Veim, Anne Beate Tempelhaug, Eric Stanly, NN, Margrethe Barstad Goldberg. Foto: Svein Erik Larsen

Og ombord var det nok å ta seg til. Biblioteket var omgjort til spillehall med stort casino-bord hvor ruletten sto sentralt. På skipet befant seg spåkoner, skjønnhetssalonger og pengevekslere, antikvitetshandel og kiosk med turistvarer. Og kostymene var «reiseklær» i alle varianter, tidsriktig og fantastisk utført. Antrekkene var utsøkt i 1920 talls stil.

Mye fint folk var til stede. En svensk gjestelærer var «påmønsteret» som skipslege, og gikk rundt med stetoskop rundt halsen. Han fikk mye å gjøre. Ellers var der ombord oppdagelsesreisende millionærer, offiserer samt berømte kvinnelige forfattere og billedkunstnere. Mange typer artister var booket inn, så som sangeren Ernst Rolf, utbryterkongen Harry Houdini og mange andre kjente musikere og personligheter fra 1920-tallet. Underholdningen ble innledet med sangen "Willkommen, beinvenue, welcome", fra 1920. Den har vi faktisk en filmsnutt av med sang ...

Det var selvsagt ulike salgsboder for mat og drikke og en overdådig spisesal med tilstøtende bar. Kveldens store seanse var underholdningsprogrammet i foredragsalen der de berømte artistene optrådte. Og så var det dans, Charleston - mye charleston. The Great Gatsby kunne ikke gjort det bedre. Skolen var snudd på hode etter intense uker med forarbeid. En dag undervisningstid var særlig godt utnyttet og resultatet var en stor felles opplevelse.

Ingen motforestillig til å arrangere en slik fest hvert år framover.

Foto: Grete Smedal

Signe Halle. Foto: Svein Erik Larsen

Lene Marie Sunde, Käte-Elin Madsen bak, May Brit Simonsen, Helene Johannesen. Foto: Grete Smedal

Erna Djursvoll og Aud Hunsbæk. Foto: Grete Smedal

Randi Stubban, Helge Finnøy. Foto: Grete Smedal

På frisørsalongen: Irene Lind, Ida Helland-Hansen, Heidi Tolo, Cajus Mæhlum, Jutta Kapsberger. Foto: Grete Smedal

Tryllekunst ved Vibeke Andersen og Jostein Gundersen. Foto Bjørg Hatteland Lindahl

Grafisk design hadde trykket plakat og utgitt en tidsaktuell tilgjengelig avis som formidlet spennende nyheter fra dette året. Her kunne vi blant annet lese om at Norge nå innfører sykeforsikring, den første TV-lisens var blitt tildelt i USA, byen Fredrikshald hadde skifter navn til Halden, Tarjei Vesaas har gitt ut boka «Dei svarte hestene» og at Harald Sæverud, kom i slåsskamp med en komponistkollega i Oslofilharmonien etter framføring av et av hans verk....

Dag Kristian Bjerck som fiolinvirtuos.
Foto Bjørg Hatteland Lindahl

Kai Åge Strøm Grøtan og Kristiina Hänninen.
Foto: Bjørg Hatteland Lindahl

"Collegie-baletten" ved Grete Smedal, Arild Nyheim, Nina Erlandsen, Sissel Calmeyer, Kristiina Hänninen, Per Oeding, Lise Finne, Christian Jensen. Foto: Bjørg Hattestad

1986

«I den 7 himmel»

En fremtidsurrealistisk tilstand

Åse Ljones og Magni Grov. Foto: Atle Kårstad

Ukjent. Foto: Atle Kårstad

Trine Paulsen og Bjørg Nyjorde Foto: Grete Smedahl

Marta Nerhus og den dekorerte. Foto: Lars Grimsby

Anne Skansaar blir gjort festklar. Foto: Lars Grimsby

Forestillingen om "Den 7 himmel" stammer fra den greske antikken, muligens fra Aristoteles. Ideen er at den himmelen vi ser består av sju gjennomsiktige lag eller sfærer. Det 7de er det høyest oppnåelige.

I dagligtale betyr uttrykket å være i en usedvanlig og glad stemning, eller ha kommet til et fantastisk sted.

På mange måter kan en si at det er en viss forbindelse mellom Bretons surrealistiske manifest fra 1930 og de gammelgreske forestillinger.

I manifestet heter det: «Samfunnet bør rette seg etter menneskene. Moralen bør rette seg etter driftene. Kunsten bør innrette seg etter den uhemmede inspirasjon.»

Anita Bertheussen Foto: Lars Grimsby

Foto: Grete Smedal

Litt av en programerklæring og tema for en fest.

I motsetning til en fest som gjenskapte noe fantasifullt konkret, knyttet til en tid eller en bestemt situasjon, sto nu drømmene og det abstrakt uavklarte i fokus.

«Den uhemmede inspirasjon» preget denne gangen både rom, gjenstander og persongalleriet. Det lå et drømmeaktig og udefinert preg over utformingen av alle rom i Strømgaten 1. Veggflater var visket ut, enten med lyseffekter eller med påført amorfe objekter. Salvador Dalí og René Magritte hadde ikke levd forgjeves. Mat med form og farge som minte mer om mareritt enn om gourmet, men som smakte fantastisk.

Jon Å Pettersen, Sølvi Otterlei, Leon Roald. Foto: Grete Smedal

Harald Fossen, Ørjan Egeland. Foto: Grete Smedal

Laila Kongsvold. Foto: Grete Smedal

Murel Sandberg, Sølvi Otterlei, Lena Haukanes. Foto: Grete Smedal

Foto: Grete Smedal

Grete Hope, Anette Kjerulf, Aud Bekkelund. Foto: Grete Smedal

Klesdrakter kunne ikke i alle sammenhenger beskrives som utpreget-funksjonelle. Begge ben i en sylinder, eller hatt som flygende tallerken med diameter på 120 cm, er noe å stri med. Og mustasjer i lengde og form som både Dali og trønderne ville misunne, kan ha sine sider. Lengst i dristighet og "uhemmed inspirasjon" dro nok en jente, som kom nesten helt naken, og en annen med med grønnmalt kropp. En artig kveld med mange overraskelser både for øye, gane og psyke.

Harald Fossen i rød jakke. Foto: Ukjent

Gunhild Lien, Atle Kårstad og Tormod Haugland bak. Foto: Grete Smedal

Dag Thorildsen, Hege Tapio, Britt Helland Hagen, Foto: Ukjent

Magni Grov, Irene Lind, Anna Østerberg, Kari Steihaug. Foto: Grete Smedal

Svein Erik Larsen. Foto: Atle Kårstad

Tormod Haugland. Foto: Atle Kårstad

Anette Rosenberg Foto: Atle Kårstad

Kjell Johannessen og Anette Kjerulf. Foto Atle Kårstad

Linda Masedvåg og Leon Roald. Foto: Atle Kårstad

Trine Paulsen. Foto: Atle Kårstad

Kunstner ukjent

1987 «Under havet»

«Et hav av muligheter» sier vi, og tenker da på de 71 % av jordens overflate som er dekket av saltvann. Overflaten er en ting, men hva med dybden og mysteriene under overflaten? Nettopp denne både kjente og ukjente verden var motivet og temaet for en ny fest. Også denne gangen overgikk skolen seg selv med å omskape rommene til en verden de fleste bare kjenner fra filmopptak.

Inngang til lokalet gikk gjennom en gedigen hvalkjeft. Lysseffekter og projiserte bilder på veggflatene førte oss langt under overflaten. Og så var det selvfølgelig sjømat i mange varianter. Mange fikk føle på det ubekvemme når en ide skulle settes ut i livet. En slik opplevelse fikk lærerne kjenne på i sin glinsende utgaver av å være «makrellstim». Med armene klistret og ubevegelig inn til kroppen, og med bare hendene stikkende ut av drakten som finner, var både bevegelse og balanse redusert kraftig. Det hjalp heller ikke at begge føtter var samlet til en spor.

Maneter på vei til fest Foto: Grete Smedal

Svein Erik Larsen med surfebrett Foto: Grete Smedal

Foto: Grete Smedal

Stemning fra havdypet Foto: Gete Smedal

Gunn Inger Niska og Turid Mellemstrand
Foto: Bjørg Hatteland Lindahl

Beate Murstam, Hedevis Poppe, Hildegund Anda
Foto: Grete Smedal

Foto: Grete Smedal

Rundt i rommene vrimlet det av mennesker som brennmaneter, sjøplanter og skalldyr. Men også de mytologiske figurene hadde tatt veien. Poseidon, Njord, Ran og Ægir var der, med sine morbide forhold til omkomne sjøfolk. Havfruer i mange varianter var også blant oss.

Arild Nyheim, Bente Finserås, Christian Jensen som del av lærernes "makrellstim". Foto: Grete Smedal

Charlotte Sinding, Gulleik Løvskar og Nina Villa Drønen kom som rogn ... Foto: Grete Smedal

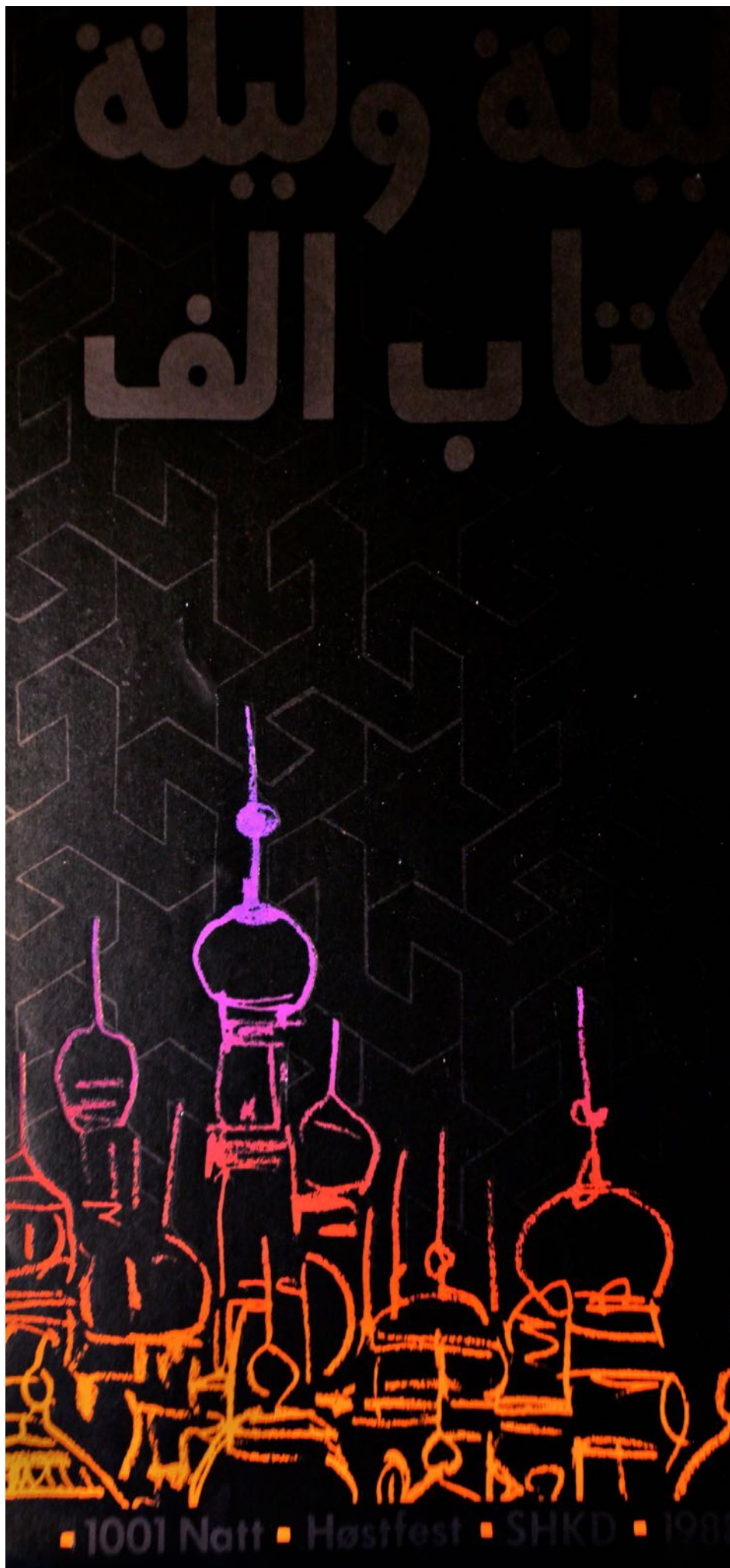
Stine Karlsen, Anne Mette Strømsnes, Lisa Østrem, Cesilie Nygren Foto: Grete Smedal

Ikke det mest komfortable - tre som u-båt. Foto: Ukjent

1988
«1001 natt»

*Usnitt av plakat til 1001 natt.
Design og foto: Atle Kårstad*

• 1001 Natt • Høstfest • SHKD • 1988

Bak: Bente Finserås og Lise Finne. Foran: Arild Nyheim, Grete Smedal, Rolf Hermansen, Eva Jensen som flaggermus - eller vampyrer. Foto: Christian Jensen

Historien om kong Shahryar og hans eventyrfortellende, og derfor lengelevende hustru Sheherazade, var et utmerket påskudd til å lage en fest med orientens og østens eksotiske mystikk som tema. Et visuelt over-skudd med nesten ingen grenser for å eskalere i kostymer, mat og pirrende underholdning.

Strømgaten 1 ble omgjort til en mellomting av et palass og et tvilsomt harem. En salig blanding av utfordrende og fargerike omgivelser med fremmede ingredienser av smaker og dufter. Vi vandret rundt blant beduiner, sjeiker og harems-piker, men også blant europeiske turister, et flyvende teppe og ikke minst blodsugende flaggermus eller vampyrer. Hele huset summet av orientalsk musikk, både på boks og utført på kjente og ukjente instrumenter. Det ble servert vin fra egenproduserte leirkrukker og kruttsterk krydret mat. Vi opplevde både magedans og slosskamper - spøkoner, tvilsomme profeter og slangetemmere. Kunne en ønske seg noe mer eggende en hustrig høstkveld?

Harald Fetveit Foto: Grete Smedal

Trine Paulsen Foto: Grete Smedal

Torunn Brandanger og Birgit Eide Foto: Grete Smedal

Tore Hansen, Bjørg Nedrebø, Trude Hisdal, Freidis Einarson Foto: Grete Smedal

Hertta Suonvieri, Åse Ljones, Ingvil Jynge
Foto: Grete Smedal

Åsmund Haukelidsæter som "Flygende teppe", beundret av Irene Gule. Foto: Grete Smedal

Anne Rita Nybostad, Ida Helland-Hansen.
Foto Grete Smedal

Terje Lindahl og Kåte-Elin Madsen
Foto Grete Smedal

Kristian Solheim og Bljörg Nygjorde. Foto: Ukjent

Fra inngangen til den orientalske verden ... Foto: Irene Lind

Felles nattlig orientalsk dans. Foto: Atle Kårstad

Irene Lind som overrasket kineser Foto: Atle Kårstad

Ukjent blå haremspike i mørke. Foto: Atle Kårstad

Ukjent og Lars Elling som "slangen i korgea". Foto: Atle Kårstad

1989 «En flyreise»

Temaferter var nu etablert, og studentene tok for alvor ansvaret for utvikling og gjennomføring, men med velvillig medvirkning også fra lærersiden. Det ble etablert festkomiteer som planla større arrangement i løpet av høsten.

Til denne festen ankom vi terminalen via hovedinngangen. Innafor døra luktet det flybensin og lyd av jetmotorer som ruste opp og tok av, etter opptak på Flesland. Lærerne var denne gange crew og fartet rundt i korridorene i uniform mens de ventet på neste avgang. Så var tiden inne for boarding. Flyet var et enormt volum, fint formet av maskinpapir i tegnesalen til Interiør og møbel. Rene Jumbojeten. Foran satt piloten og co-piloten og snakket spansk/engelsk pilot-språk. Crewet gikk rundt i midtgangen med handlevogn og serverte. Stadig nye meldinger om vær, høydeforhold og annen relevant informasjon fra cockpit.

Plutselig gikk en alarm. Flyet var kapret, og en nødlanding var nødvendig. Det blinket i lys og alarm-lyder hylte. Med et brak blei flykroppen revet opp av den store døra inn til foredragsalen i rommet ved siden. Vi hadde nødlandet, men hvor?

Ann Tove Engenes, Foto: Grete Smedal

Per Seim som sjefspilot. Foto: Grete Smedal

Christian Jensen som navigatør. Foto: Grete Smedal

Marianne Berg og Kristin Faye i rullestol.
Foto: Ukjent

En anonym VIP. Foto: Grete Smedal

Ukjent som kaprer. Foto: Grete Smedal

Ukjent kunstner.

Jo, foredragsalen var omgjort til en jungel. Her var palmer og eksotiske vekster innlånt fra ulike forhandlere, og lianer og buskas i form av fargete tekstiler i alle grønne nyanser hengt fra taket. Og ikke nok med det. Her satt det levende kakaduer og nymfeparakitter lånt inn fra en dyrebutikk i Marken. Til og med en litt møllspist orangutang var lånt inn fra Zoologisk museum i Bergen. Og rundt omkring på gulvet lå mindre bassenger av aluminiumsfolie med salamander av lakris og frosker av gele. I trærne og på bakken hang og lå eksotisk frukt og noen innfødte serverte palmevin. Et eventyr av en opplevelse og et vellykket resultat av en «katastrofe» i luftfarten. Helt utrolig hva som er mulig å få til med kreativitet og velvillige institusjoner og bedrifter i Bergen.

Elisabet Skomdal, vår venn orangutangen og May Brit Simonsen/Christensen
Foto: Grete Smedal

1990
«Peter den stores
fødselsdag»

Plakat til "Peter den stores fødselsdag". Design og foto: Atle Kårstad

Ortodoks prest tar en dram. Foto: Atle Kårstad

Adelsdamer i kreasjoner Foto: Grete Smedal

Feiringen startet med frammøte på Festplassen. Stort fyrverkeri og skåling på offentlig sted med champagne.

Så gikk den noble forsamlingen til Strømgatene 1, som for dagen var omgjort til "Vinterpalasset". Aldri har skolen, hverken før eller senere, vært så sterkt preget av barokken og russisk overdådighet i både interiør, kostymer og kulinariske opplevelser.

Salen var så avgjort feststemt. Ikonisk barokke malerier og dekorative ornamenter prydet veggene. Og midt i rommet sto et enormt buffetbord med frodig oppdekking. En nytelse både for øye og gane.

Fetbordet under oppbygging. Foto: Grete Smedal

Detaljer fra ferdig bord. Foto Atle Kårstad

Detaljer fra ferdig bord. Foto Atle Kårstad

Rune Kvam som Peter, føres inn av "englene" Lise Finne, Grete Smedal, Rolf Hermansen og ukjent Foto: Atle Kårstad

I siste liten bakket skuespiller Frode Rasmussen ut som Peter på grunn av sykdom. Rune fra interiør og møbel tok jobben.

Etter at alle proletare, adelsmenn og kvinner, bødler og riddere var samlet i festsalen, ble han ble ført inn i en prosesjon av barokke kjeruber med levende lys ...

Bak i prosesjonen kom Anders Månsson og en medhjelper i et kostyme som en enorm forgylt penis.

Gunnhild Lien og Anders Månsson etter "amputering" av "den store ..." Foto: Atle Kårstad

Etter hvert inntok forsamlingen de forskjellige rom og fasiliteter som "Vinterpalasset" tilbød for rekreasjon og konversasjon.

Jostein Gundersen og Finn Tore Lindal Foto: Atle Kårstad

Bente Murstam, Atle Kårstad og Gunhild Lien
Foto: Atle Kårstad

Anett Walin og Harald Fetveit Foto: Atle Kårstad

Edel Heggem og Turid Huster Foto: Atle Kårstad

"Tsar" Rune Kvam på tronen, omgitt av englene. Lise Finne og Grete Sndal Foto: Atle Kårstad

Nonnene Magni Grov og Stig Anderson ber for "Tsaren". Foto: Atle Kårstad

De litt lugubre toalettene fikk et klart løft ...
Foto Grete Smedal

Anne Tora Lise Juul og Gunnar Berge.
Foto: Grete Smedal

Russisk historie er også en historie om brutal straff
Foto: Atle Kårstad

Biblioteket var omgjort til Peters soverom med en gedigen himmelseng. Rundt i rommene svermet adelsdamer og menn, offiserer, engler, kjeruber og serafiner svedde blant oss, dog ikke så velfødde i lærernes framtoning, som i Rubens varianter. Selv de nødtøftige toalettene var utsmykkede og framsto som intime budoarer.

Jon Å. Pettersen og Rolf Hermansen som "Kjeruber" i Peters seng ... Foto: Grete Smedal

Kunstner og foto: Kristin Hille

Ukjent kunstner. Foto Grete Smedal

Ukjent kunstner. Foto Grete Smedal

Ukjent spiller cello. Foto: Atle Kårstad

Studenter fra Griegakademiet spiller Cembalo. Foto Atle Kårstad

Studenter fra Bergens Kunst-
håndversskole med musikkbakgrunn,
allierte seg og dannet kammeren-
semble med studenter fra Grieg-
akademiet, som blant annet hadde
medbragt Cembalo, og spilte både til
underholdning og dans.

Helene Gullaksen og Ole Henrik Nygård. Foto: Atle Kårstad

Svein Erik Møller og Kristin Magnussen. Foto: Atle Kårstad

Tor Magne Munkejord, Kristin Hille, Roy Johansen Foto: Atle Kårstad

Det er ikke mulig å omtale kvaliteten på festene uten å si noe om all energi som lå i forberedelsene.

En ting er arbeid som var lagt ned i å skape amosfære ved hjelp av rommessige løsninger og mat i klassen overdådighet. Men - framfor alt må innsatsen, hver og en, la i sitt personlige antrekk trekkes fram. Ikke minst de store variasjonene, som etter hvert skjedde fra fest til fest. Dette var ikke noe som tok form dagen før en fest.

Forstudier i ca en måned før de enkelte arrangementet, med forskjellige innputt av for eksempel historikk, musikk og film, bygde opp til forventninger. Ingen kom til festene som det de var til daglig. Poenget var å leke seg inn i andre virkeligheter. Men dette kunne aldri skedd uten solid kunnskaper og håndverksmessige ferdigheter.

Bente Murstam. Foto: Atle Kårstad

AnnTove Engenes. Foto: Atle Kårstad

Kaia Gundersen. Foto: Atle Kårstad

Eva Helen Grøtan og Irene Lind. Foto: Atle Kårstad

Ukjent, Bente Murstam, Gunnhild Lien og Kathinka Dalegg. Foto: Atle Kårstad

Vibeke Andersen og Eva Helen Grøtan. Foto: Atle Kårstad

Sissel Skoge og Mary Kate Grønner Tidemann. Foto: Atle Kårstad

1991

«Tombstone City»

Et møte i Wild West Foto: Atle Kårstad

Frammøte i kunstforeningen: Stine Karlsen i front
Foto: Grete Smedal

Spenningen steg mot neste høst. Temaet «En natt i Tombstone City» ble lansert tidlig, og fulgt opp med å vise David Lynch sin ironiske Cowboy-film i foredragsalen. Et godt grep for å stimulere til tanker om miljø og karakterer. Skolen tok form av en litt slitt Western småby. Vi møttes i den nyetablerte baren til "Villa Amorini" i Kunstforeningen. Og alle kategorier av Westerns mangslungne typegalleri møtte opp.

Selvsagt var det mange cowboyer, og damer av det lette slaget, men også søstrene Dalton, indianere, general Robert E. Lee og flokker av høns hadde funnet veien til parnasset denne kvelden. (Der er alltid mange høns med i cowboyfilmer). Interiør og møbel hadde fått i oppdrag å produsere kjepphester til alle. De ble utdelt ved avgang fra Kunstforeningen, og så red hele forsamling til Strømgaten 1. Det vil si - indianerne Atle Kårstad og Stig Anderson padlet i kano over Lille Lungegårdsvann til Strømgaten.

Kunsthåndverkskolen rider igjen. Olav Haugen, Hanne Haukom, Elisabeth Skomdal. Foto: Grete Smedal

Jon Å Pettersen, Stig Anderson, Johan Sandborg, Birgit Eide, Ingvild Jyngi, Ole Egil Størkson
Foto: Vibeke Tandberg

Fra scenen. Foto: Grete Smedal

*Jostein Gundersen med kjepphest og Edel Heggem
Foto: Bjørg Hatteland Lindahl*

*Jon Pettersen som rancheier John Dalton og Grete Smedal og Rolf Hermansen som søstrene Dalton
Foto: Bjørg Hatteland Lindahl*

Stemningsbilde fra Saloonen. Foto Bjørg Hatteland Lindahl

Gullgravere på byen. Rune Kvam og Bjørg Hatteland
Foto: Finn Tore Lindahl

Jentekveld i Tombstone Lisa Berg, Anne Åmot, Guri Bråthen. Foto: Bjørg Hatteland Lindahl

Et hyggelig treff i Wild West. Svein Erik Møller og Solveig Østensen. Foto: Bjørg Hatteland Lindahl

Ved baren i Kaigaten. fra venstre Kristin Magnussen, Kaia Gundersen, Ukjennelig Til høyre Geir Sebjørnsen
Foto: Bjørg Hatteland Lindahl

Jostein Gundersen og Finn-Tore Lindahl
Foto: Bjørg Hatteland Lindahl

Som seg hør og bør var det nok av barer og spillebuler å velge mellom i byen denne kvelden. Det ble servert bønner og flekk, egg og bacon og selvfølgelig bourbon. I foredragsalen var det rigget til scene. Her kaklet hønsene fram en original sang (Det er alltid høns med i alle cowboyfilmer) jentene fra interiør og møbel danset Can Can og dristige artister kastet kniver på uskyldige vakre damer. Ingen ble skutt, selv om kruttøyken tildels lå tungt i gaten - som både før og etter var korridoren i andre etasje i Strømgaten 1.

Mary Grønner Tidemann, Kaia Gundersen, Kristin Magnussen, Anette Walin. Foto: Bjørg Hatteland Lindahl

Tryllekunstner Geir Sebjørnsen. Foto: Grete Smedal

Bjørg Hatteland, Finn Tore Lindahl. Foto Grete Smedal

Stemning i baren. Foto: Bjørg Hatteland Lindahl

Elisabeth Skomdal serverer. Foto: Grete Smedal

Heidi Dreier. Foto: Ukjent

Unni Torply. Foto: Grete Smedal

1992 «Tegneserier»

I følge Store norske leksikon har tegneserier mye til felles med malerkunst, mens det fortellertekniske ligner mest på litteratur. Like vel regnes tegneserier for å være en egen kunstform. I Frankrike omtales tegneserier som «den niende kunstart». Ikke rart at en fest med dette temaet kom i stand.

For mange, men særlig for studentene fra grafisk design og illustrasjon, var både eldre og nyere tegneserier en kjærkomne uttrykks-former. Her kunne snakkeboblenes mange varianter av tekst og tegn utnyttes både i romlig og kropslig sammenheng,

Festen fikk derfor en flott estetisk ramme, hvor både kjente og nykonstruerte figurene manifesterte seg som personer og i form av store dekorative formater som vegg-friser.

Ukjent, Sonja Solstrand. Foto: Grete Smedal

Foto: Ukjent

Ingun Wrught, Heidi Dreier. Foto: Ukjent

Ingun Wright, Heidi Dreier, Anna Østberg. Foto Ukjent

Foto: Grete Smedal

Tigergutt, hvem der. Foto: Grete Smedal

Ukjent. Foto: Grete Smedal

"Petronella" - studentsamfunnets høye beskytter.
Brent på bål som Jeanne d'Arc i 1969.

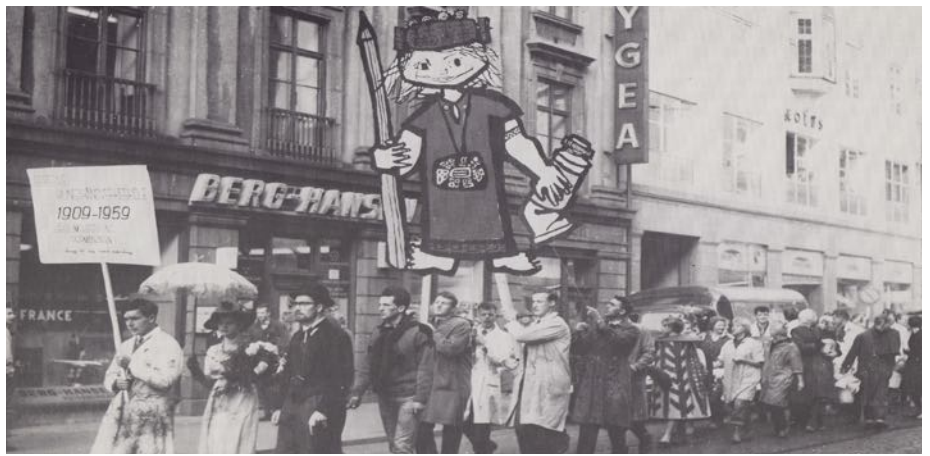
Epilog

Hvorfor oppsto disse festene på 1980-tallet og forsvant 10 år etter? Hver tid har sine karakter ofte basert på en fremherskende tidsånd.

I 1959, feiet BKHS 50 år som instiuisjon. Vi kan si at miljøet og tidsånden den gang var preget av en form for estetisk uskyld, parett med modernismens tro på uavbrutt framskritt og utvikling. Ærlighet i form og konstruksjon, sammen med rasjonell og avansert materialbruk sto sentralt i Scandinavian Design. Dette begrepet sto på denne tiden sentralt i undervisning og fagutøvelse. Det var heller ingen motforestillinger til å markere 50 års-jubileet med et historisk opp-tog i Bergens gater.

10 år senere sto knallharde politiske slagord i hovedsete. Estetikk og kunstnerisk raffinement var tonet kraftig ned. Og i Oslo ble begrepet Scandinavian Design symbolsk senket i en likkiste i Oslofjorden.

På 1980 tallet hadde post-modernismen fått et kraftig oppsving innenfor alle kunstfag. Det post-moderne, som startet på 1960 tallet i litteraturen, hadde på 80-tallet slått rot i såvel arkitektur som kunst. Lek med fortidens idealer som søyler og tårn, og etter hvert helt frie former også i arkitekturen var lov. Det ble både søkt tilbake i tid og harselering med modernitetens slagord som det velkjente fra Mies van der Rohes-«less is more» til «less is a bore»

Opptog i Bergen 1959 i forbindelse med Bergen Kunsthåndverksskoles 50 årsjubileum

Demonstrasjonstog i Oslo under studentopprøret i 1969

Kan hende hadde festene en sammenheng med det post-moderne - eller var det bare et ønske om nye og løssloppne løsninger?

Uansett - denne tidsepoken var preget av lek, glede og mye moro. Festene ble en viktig inspirasjon for alt arbeid på skolen.

Ikke minst hadde fellesfestene for studenter og lærere en viktig funksjon, der alle kunne gå inn i nye roller, frigjort fra prestisje og selvhøytidelighet.

Søndag formiddag, etter festene, var det opprydding og vask av lokalene. Mandag var skolen og programmene som om ingenting hadde skjedd. Men noe hadde nok skjedd likevel. Festene var stimulerende både for kreativitet og det sosiale livet. Ser vi det slik også i dag?

Postmoderne arkitektur fra årsskiftet 1980 -1990

I tillegg til et klart skifte i tidsånd kan grunnen til at denne type arrangement tok slutt være at kreative fag alltid vil lete etter nye uttrykk. En epoke var forbi og nye former og idealer pekte mot et nytt milenium. Vi som deltok skal i alle fall være glade som fikk oppleve denne perioden.